

stod ham, om Strækningen fra Middelfart til Strib, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg har taget denne Sag, under meget nøie Overveielse, men at jeg har anset det for urigtigt at afvige fra den Plan, som min Formand har lagt, og det saameget mere som navnlig denne Strækning for Størstedelen er fuldført. Forarbejderne ere særbdige — Militairretaten har maaskee bragt nogen Forstyrrelse deri ved at bruge dem til Skandser — og de nødvendige Broer ere ogsaa opførte; men hele dette Arbejde vilde være aldeles spildt, dersom man nu forandrede Retningen, og lod Jernbanen gaae over Middelfart til Snoghøi. Jeg har heller ikke dristet mig til at foretage nogen Forandring i Planen af den Grund, som jeg tidligere har fremhævet, at efter den Nytte, som Jernbanen i det Hele skulde have, navnlig for Jylland, er Fredericia et meget heldigere Punkt end Middelfart. Ved Fredericia er der en Havn, som er god, og som kan blive fortrinlig, og det er langt lettere for Skibe at lægge an der, end at gjøre denne Omvei til Middelfart. — Med Hensyn til de Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler fremsatte angaaende Bygningsafgiften i Kjøbstæderne og dennes Regulering, maa ogsaa jeg anerkjende, at Trangen til en Reform i den Henseende er meget stor, men de Forhandlinger, som derom have fundet Sted, ere ikke saa vidt fremmede, at jeg tør give noget Løfte om endnu i denne Session at kunne forelægge et Forslag desangaaende. Jeg skal imidlertid søge at fremme Sagen saameget som muligt, saa længe jeg har med den at gjøre.

Krabbe: Det er egentlig kun nogle mindre væsentlige Bemærkninger, jeg havde tænkt at gjøre i Anledning af de Øtringer, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgkreds (Mouvad), men da jeg seer, at han ikke er tilstede, vil jeg hderligere indskrænke mig i saa Henseende (Stemmer: Han er tilstede!). Jeg skal da først berøre, at naar han har beklaget sig over, at Sagen med Viborg Domkirke giver Anledning til aarlig tilbagevendende Forhandling under Finantsloven (C. B. Nimestad: Maa jeg bede om Ordet!), saa forekommer det mig, at Bagten ikke ligger paa, om dette var behage-

ligt eller ubehageligt; det er naturligt, at den tilbagevendende Sag giver Anledning til en tilbagevendende Discussion, især da, hvergang den kommer tilbage, og altsaa Tilskudet til Viborg Domkirke stiger, Udgiften formindskes til, at de andre Kirker, som skulde nyde godt af den Sum, der er bestemt, virkelig komme til at nyde Godt deraf. Den ærede Rigsdagsmand httrede, at han var stolt af Foretagendet i dets hele Omfang, og jeg vil ikke beskrive hans Berettigelse dertil. Imidlertid er det min Anskuelse, at det, der er gjort, er, at en gammel, vel ikke smuk, men minderig Kirke er revent ned, og at der er blevet opført en vistnok smuk — de dygtige Kunstnere ere en tilstrækkelig Vorgen derfor — men aldeles mindeløs Bygning, en heelt ny Kirke, og naar den ærede Rigsdagsmand beskriver dette ved at ville paastaae, at mine Bemærkninger i saa Henseende ere fremkomne af Uvidenhed om, hvorledes man skal restaurere en Kirke, skal jeg ikke skrives med ham om, hvormeget mere Kundskab han har end jeg med Hensyn til, hvorledes man skal restaurere en Kirke; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at om han ogsaa meget nøie kjenner Principet for Kirkens Restauration, have hans Bemærkninger indgivet mig en meget stærk Tvivl om, at han kjenner den Maade, hvorpaa det, han kalder Restauration, bliver udført. Han siger, at det, som gjøres, er det, der skal gjøres, idet man tager Stenene ned og sætter dem op igjen; men det, man tager ned, er for den aldeles overveieude Deel brændte Steen, hvorimod det, man sætter op, er tilhugne Steen, og det kan dog ikke være det Samme; det forekommer mig, at Bygningen derved i alle Henseender faaer Charakteren af at være ny. — Den ærede Rigsdagsmand, der før forlangte Ordet (C. B. Nimestad), har labet haant om, at der maaskee blev handlet med noget mindre Pietet mod hedengangne Mænds Levninger, men jeg troer, at dette er Noget, man bør vogte sig for. Det Samfund, hvori der ikke er en dyb Agtelse for Fædrenes jordiske Levninger — ligeysldigt om de have været patriciske eller plebejiske — vil være unbergravet. Naar den ærede Rigsdagsmand som Støtte for, at Pieteten ikke har fundet Sted, har omtalt nogle Synsforretninger, da kan